غروراو تعصب

د جين آستن اثر

"دا يو نړۍ واله منل شوې حقيقت دی چې ناواده ځوان سړې چې ښې ډيرې پيسې ولري ، ارو مرويوې ميرمنې ته اړتيا لري چې راواده يې کړي."

ميرمن بينيټ دسهارپه چايو خپل ميړه ته خبر ورکړو چې ددوي له زمکو وراخوا د نيدر فيلډ لوي کور چې د څه مودې لپاره تش و اوس چا په کرايه اخستې دې. د هغې ميړه څه خاص شوق څرګند نه کړونو ميرمنې ورته په جوش وويل، زما ملګرې چې هلته ورغلی وه، واي چې دا کور يو ځوان په کرايه اخستې دې چې د ګل په ورځ ورته پخپل اس ګاډي کی راغلې و او ددی په ليدو دومره خوشاله شو چې د اوونۍ په پای کی به ورته راکډه شي. دی بينګلې نوميږي او واده يې نه دی کړی.

ميرمن بينيټ په دی ډيره خوشاله وه چې ممکن هغه ځوان دده د يوی لور سره واده وکړي. خو ميړه ورته وويل، هغه بې ځايه خوش بينه وه. ميرمن بينيټ وربandی ټينګار وکړو چې د بينګلې ليدو ته دی ورشي. ميړه ورته وويل، چې دې دخپلی نازولی دويمې لور ايلزبت لپاره ممکن هغه هلک سره ووينې خو دا نورې لونړه يې بی عقلې او جاهلې دې.

په بله اوونۍ کی بينيټ د ميرمنې په ټينګاراو د سيمې د دود سره سم، د بينګلي سترې مشي ته ورغلواود ډوډۍ بلنه يې ورته ورکړه. ميرمن بينيټ له خوشالۍ په جامو کی نه ځايده او له ميړه يې د ځوان بينګلې په اړه ډيرې پوښتنې وکړې. هغې لا پخوا د خپلو لونړو د جامو اودسينګار تابيا کړی وه چې د ډوډۍ په ميلمستيا کی ورته ښکاره کړي. غوښتل يې چې ددی مشره لور جين، د بنګلې خوښه اوواده شي خو ميړه ورته وويل چې دا د وخت نه وړاندی خبره وه. بينګلې د ډوډۍ بلنه په دی عذر رد کړه چې په ښار کی يې څه کارونه و. خو ډير ژر يې پخپله دوي ته د يوې لوې ميلمستيا بلنه ورواستوله. ميرمن بينيټ ته چا خبر راوړو چې له ښاره بينګلې سره اوو

Download from:aghalibrary.com

نورځوانان اودولس میرمنې راروانی وې چې دده له ملګرو او خپلوانو نه و. هغه د میرمنو په زیاته شمیره خوشاله نه وه خو دځوانانو په شته د هغې تمه پیدا شوه چې د لوڼو د ودونو چانس یې زیات شوې و.

کله چې دوي د میلمستون تالار ته ورسیدل نو هلته د بینګلې دوه خویندې، د مشری خورمیړه او یو بل ځوان یې ولیدل. بینګلې یو ښکلې ځوان و او دوي ټولو ته یې هرکلې وویل. دده اخښې هم شریف سړې معلومیدو. خو د ټولو جینکو پام د بینګلې ملګري، ډارسي ته وچې ښکلې او لوړدنګ و. په میلمستیا کی ورغلو نورو میلمنو هم د هغه ستاینه کوله. خو ډارسي یو څه په کبرکی ولاړ و او د خپلو څو ملګرو نه پرته بل چا سره نه غږیدو. ده د بینګلې کشری خورسره خبری کولی او نورو جینکو ته یې پام نه کوو. د ډارسي په اړه د میرمن بینیټ نظر دا و چې هغه کبرژن کس و اودا خبره یې خوښه نشوه چې د هغې ښایسته لوڼو سره یې هیڅ خبری ونکړی. ایلزبت د نورو جینکو په پرتله چې یو خوا بل خوا یې منډې وهلې، یوې خوا ته مودبه او غلې ناسته وه خوپام یې و چې بینګلې د هغې مشری خورجین ته په خوږو سترګو کتل. یو وخت هغه د بینګلې او د ډارسي خبرو ته متوجه شوه چې ددی شا ته پخپلو کی لګیا و.

بینګلې. راځه ملګریه چې د یو ښکلې جینۍ سره دی معرفي کړم، ته یواځې ولې ولاړ یې او داسی تندې دی تریو نیولې دې.

ډارسي. زه هم دغسی ښه یم. ستا خوراوزګاره نه ده او بلی جینۍ سره ودریدل راته یوه سزا ښکاري.

بینګلې. خوارشې ، دومره ډیرې ښکلې جینکۍ به بیا چرته نه وینې.

ډارسي. په دی تالار کی یواځینې ښکلې جینې تا سره ولاړه ده. زه بل څوک ددی وړنه وینم چې له ما سره خبری وکړي.

بینګلې. ته ریښتیا واې، دا پیغله ډیره معصومه او ښکلې ده. خو ددې یوه ښکلې خورهلته ناسته ده، راځه چې زه دی د هغې سره معرفي کړم.

ډارسي. ولې يو تورسرى ته سزا ورکوى چې په زوره له ما سره خبرى وکړي؟

ايلزبت چې دا خبرى واوريدې نو د ډارسي په اړه په زړه کى بدګومانه شوه. هغه ددى په اړه خپل نظر څرګند کړى واو دا خبره يې خوښه نشوه. خو وروسته هغې دا کيسه په خوند اوپه ټوکو خپلو ملګرو ته وکړه ځکه څه کينه يې نه لرله او دا هر څه يې له پامه وغورځول. کله چې جين او ايلزبت ځان له يواځې شوې نو جين ورته د بينګلې په اړه وويل. د هغه يې دومره ستاينه وکړه چې د ايلزبت هم ورباندى باوروشو. خو هغه خبره وه چې جين ښه زړه لري او په خلکو کى عيبونه ورته نه ښکاريدل. د هغې دا هيله نه وه چې خوربه يې ژرواده شي، ځکه بينګلې ډير شته من سړى و او پخپله د بينيټ کورنۍ د هغه سره سيالي نشوه کولې. ايلزبت هوښياره وه او پوهيده چې د بينګلې نه چاپيره تاويدونکې، نورې جينکۍ د شته منوکورنيو نه وې او ښاي د واده لپاره يې په هغوي کى څوک غوره کړې وې. خو هغې دا خبرى خپلې خور ته ونکړى چې ناهيلې نشي.

ډارسي دبينګلې نږدې ملګرې و او په ډيرو معاملو کى يې د ډارسي نه مشورې غوښتې او د هغه خبره يې منله. دې له هغه هم زيات شته من و، هوښياراو د نړۍ په معاملو کې يې زياته تجربه لرله. کله چې بينګلې د هغه نه د جين په اړه وپوښتل نو ډارسي ورته وويل، هغه ښکلې او هوښياره جينۍ ده خو مور يې بې عقله ده. نورى خويندې يې هم بى تربيه ښکاري.

د بينيټ د کورنه وراخوا يوه بله کورنۍ د وليم لوکس وه. هغه يو وخت لوى تجار و او د باچا له خوا ورته دنوابي خطاب او امتيازات هم ورکول شوي و. د لوکس ميرمنه د ميرمن بينيټ ملګرې وه او د هغه مشره لورشارلټ چې د ايلزبت خورلڼه وه، ددوي کور ته تله راتله. شارلټ د اوويشتو کالو وه او د ميلمستيا نه وروسته د ايلزبت سره يې د هغه ځاې کيسې واوريدې. دواړو ښه شيبه د ډارسي په خبرو خاندل او په دى حيرانه وې چې خلک ولې او په څه دومره غاور وي. د شارلټ کشرى خور چې ورسره راغلى وه ،وويل، که ما سره د ډارسي هومره پيسې واې نو ښاي زه به هم هغه هومره کبر ژنه ووسم.

څو ورځې وروسته، د بینګلې د کورنۍ غړي د بینیټ کورته ورغلل اوپه چایو یې خبرې وکړی. دوي ډیر مودب و خو ایلزبت احساس کوو چې د بینګلې خویندې ددی د مور په خبرو یو بل ته په سترګو کی موسکۍ شوې. هغه وشرمیده خوهیڅ یې نشو کولې ځکه ددی مورهوښیاره نه وه. خو هغې ته یوه خبره څرګنده شوه چې بینګلې د جین لپاره د خوښي احساس لرلو. هغه د خپلې مشرې خورلپاره خوشاله وه اوپه ورینې تندي یې میلمانه وپالل.
وروسته شارلټ ته یې وویل چې بینګلې ښه سړی و او جین یې خوښیده خومعلومه نه ده چې د واده په اړه څومره جدي دې. شارلټ ورته مشوره ورکړه چې هرڅومره امکان وي، جین دې د بینګلې سره ووینې. دا یې هم وویل چې د واده لپاره شته مني بس وي. او که دی ته پخپله څوک داسی په نصیب شول چې پیسې ورسره وې ، که خوښ یې نه وهم ، نو واده به ضرور کوي. شارلټ په دی باور وه چې د واده لپاره د مینې اړتیا نه وي. یو ځل سړې راقابو کړه، نو بیا د مینې خبره اسانه شي. خو ایلزبت په دی باور وه چې د واده نه وړاندی باید هلک او جینۍ له یو بل سره مینه ولري.

شارلټ ورته وویل، که جین او بینګلې یو بل خوښوي نو دا به ښه وي، خوپه هرډول وي، جین دې بینګلې خپل ځان ته وساتي. له هغې وروسته د بینیټ او بینګلې د کورنیو غړو یو بل سره په څو نورو میلسمتیاوو کی ولیدل او ډارسي د ایلزبت په اړه یو څه د خوښي احساس پیدا کړو خو هغې ته د ډارسي خبرې یادې وې او فکر یې کوو چې دا ورته د پام وړنه وه.

د ښاغلي بینیټ پینځه لوڼې وې او دده میراثي کور او زمکه دومره و چې وربانډې یې ښه ګوزاره روانه وه. خو د انګلستان د قانون سره سم دده له مړینې وروسته دا ټول شته به یې دده د یوتربور په نوم کیدل. هغه د وکیل په حیث یو څه پیسې سپما کړی وې چې لوڼو ته یې رسیدې خو په دی کور ددوي حق نه و. میرمن بینیټ خبره وه او یو ارمان یې دا هم و چې دده یوه لورد بینیټ تربورکولن ته واده شي چې ددوي کورهم له دوي سره پاته وې.

د بینیټ کور چې په کوم کلي کی و، هغه لانګبورن نومیده او ترینه یو میل لیرې د میریټن سیمه وه. هلته دبینیټ یوه تروزرزۍ وسیده. دده لوڼه به کله نا کله د خپلې ترورلیدو لپاره هغه سیمې ته ورتللې او له دکانونو به یې څه نا څه سودا هم وکړه. د بینیټ کشرانې لوڼې لیډیا او کاترین به هلته ډیرې

ورتلې او له هغه ځايه نوي خبرې به يې ماښام خپلو خويندو ته راوړې. يوه ورځ دوي خبر راوړو چې د پوځ يو كنډک هلته کی میشت شوې و او ټول ژمې به يې هم هلته تيروي. دواړه خويندې به اوس هره ورځ د تروركره ورتلې او له هغې به يې د پوځيانو په اړه خبرونه ترلاسه كول. څو ورځو کی دوي د ډيرو افسرانو د نومونو سره اشنا شولې او ډير ژر د تروری ميړه په واسطه د ځينو ځوانانوسره يې خبری هم وکړی.

يو سهار د سبا ناری پروخت دواړه خويندې د افسرانو په اړه دومره وغږيدې چې ښاغلې بينيټ ورته وويل، "زما په تاسو شک و چې دواړه ناپوه يئ خو اوس مو ټولو كلي والو ته ثابته كړه چې ناپوهي سره سره بي عقلانې هم يئ." كاترين ددی خبری په اوريدوغلي شوه خو ليډيا د پلارپه ترټنه هم خپلو خبرو ته دوام ورکړی و. هغې د يو جګړن كارټرنوم ياد كړو چې په بله ورځ لندن ته روان و او ليډيا غوښتل چې ورسره په كلي کی ووينې.

ميرمن بينيټ خپل ميړه ته په ګيله من غږ وويل، "خپل اولاد ته څوک ناپوهه نه واي او زما خو ټولې لونې هوښيارې دي." ښاغلي بينيټ ورته وويل، زه ستاد خبری سره موافق نه يم، دا دواړه كشرانې لونې دې سختې احمقانې دي. ميرمنې ورته وويل، دوي وړې دي او كله چې ستا او زما سن ته ورسي نو هوښيارې به شي. دوي ناندری وهلې چې يو قاصد د جين لپاره ليكلې پيغام راوړو. پيغام د بينګلي د خورله خوا واوهغې ته يې دغرمنۍ بلنه وركړی وه. ميرمن بينيټ په دی خبر دومره خوشاله شوه چې د ميړه سره يې جنګ پاې ته ورسوو.

جين خپلې مورته وويل چې د بينګلي كور ته د تللو لپاره ورته د اس ګاډې راوغواړي. خو مور ورته وويل، نن د باران امكان شته او كه تا سره ګاډې نه و نوهغوي به دی په كور کی ايسار كړي او ته به زيات وخت هلته تير كړې. جين نه غوښتل چې په پښو ولاړه شي ځكه د لاری مزل ډير و. هغې پلارته خواست وكړو، خو مور يې په تادی وويل، د ګاډي اس په پټيو کی پكاردې . ايلزبت مورته وويل، كه بينګلې ورته د ايساريدو وونه ويل نو خوربه مې څنګه بيرته راځي. مور يې په قهر شوه چې "څه زه وايم هغه وکړی او نوردليل نه منم."

جین مجبوره شوه چې د بینګلې کورته په پښو ولاړه شي. تر څو چې دا هلته رسیده، باران پیل شو او دا لمده خیشته شوه. ماځیګر دا والګي ووهله او سهارد بینیټ کور ته خبر ورسیدو چې جین ناروغه وه. ښاغلې بینیټ او ایلیزبت دواړه خواشیني و خو میرمن بینیټ خوشاله وه چې لور به یې زیات وخت د بینګلي کورکی پاته شي. د ایلزبت نه صبر ونشو او د پلار په اجازه د خور پوښتنې ته ولاړه. دا هم پلي هلته ورسیده او کله چې د بینګلې خوراو د هغې د کور نورو میرمنو دا ولیده نود یو بل سره یې پرې ملنډې ووهلې.

د الیزبت لمنه او بوټان په خټو لړلې وخو هغه پخپله تازه معلومیده. هغه د خورکټ سره کښیناسته او د ډاکټر دارو یې ورلـه ورکول. په غرمه او ماښام کی هغې د بینګلې او نورو میلمنو سره ولیدل. ډارسي هم هلته واود بینګلې خورترې تاویده راتاویده. ایلزبت د ډارسي سره په سمه خله خبره نه کوله. هغې ته دا ټول خلک کبرژن او مصنوعي ښکاریدل. بینګلې ورته مهربانه او اخلاص من ایسیدو. هغې د شته منو میرمنو د خبرو په ځواب کی په پورا دلیل او اعتماد خپله خبره کوله او نتیجه یې دا شوه چې ډیرو ښځو د هغې په اړه دا اندازه ولګوله چې دا سر زروري ده. د شپې له ډوډۍ وروسته کله چې ایلزبت د خور کوټې ته ولاړه نو د بینګلې خوروویل، "داجینۍ بل هیڅ کمال نه لري بې له دی چې په پښو وګرځي. نن سهار تاسو ددی لمنه ولیده ، چې څومره مرداري پرې لګیدلې وه." بینګلې د ایلزبت په دفاع کی وویل، "هغې درې میله مزل کړی و او دا ښاي چې خپله خورپرې څومره ګرانه وه. ما خو ددی مخ لیدو چې څومره تازه و او سترګې یې څومره ځلیدې." د بینګلي خور ډارسي ته وکتل چې هغه څه وواي، ډارسي زیاته کړه. "زما ملګرې ریښتیا واي، دایلزبت په سترګو کی یوه عجیبه ځلا ده چې زه یې نشم بیانولې.

د بینګلې مشرې خور وویل، "زما خو جین خوښه ده. ډیره ښکلې او هوښیاره ده خو د داسی مور او د یو غریب پلار په شتون ممکن نه ده چې دی جینۍ سره څوک واده وکړي." بینګلې وویل، "ددوي یو ماما وکیل دې او بل هم شته من دی." بیا ترډیره وخته دبینګلي خویندو د بینیټ په کورنۍ ملنډی وهلې.

دایلزبت د خپلې خور په علاج او حالت زړه ډاډه شو نو د ماښام د ډوډۍ لپاره ښکته ولاړه. خو هلته د نورو سره دقطعو د لوبې پرځاې د بینګلې په اجازه یې د الماریٔ نه یو کتاب د مطالعې لپاره واخستو. هغه ورته وویل چې د ډارسي په کور کی ډیرلوې کتابتون دې او ښه ښه کتابونه یې لرل. ایلزبت په یوګوټ کی په مطالعه بوخته شوه اوبیا شپه هم هلته د خور په کوټه کی تیره کړه.

سهار یوې خدمت ګارې ته یې د خور د صحت په اړه وویل چې بینګلې پرې ډاډه شي، خوخپل کور ته یو پیغام ورواستوو چې مور یې راشي او د جین د روغتیا په اړه پخپله فیصله وکړي چې ایا هغه د سفرکولو جوګه وه اوکه نه. میرمن بینیټ خو تیاره ناسته وه. ددی پیغام سره سمدلاسه د خپلو دووکشرانو لوڼو سره د بینګلې کورته ورغله. که جین سخته ناروغه وې نو ښاې میرمن بینیټ به خواشینې شوې وه، خو هغې ولیدل چې لور یې ښه وه. بیا هم هغې نه غوښتل چې جین دومره ژر خپل کور ته ورشي. جین اوس شرمیده او مورته یې خواست وکړو چې خپل کور ته یې بوځي خو میرمن بینیټ انکار وکړو. بینګلې د ډوډۍ په خونه کی د میرمن بینیټ سره ولیدل او د جین په اړه یې وپوښتل. هغې ورته وویل، " لور مې ښه ده خو په هیڅ شان د سفر کولو جوګه نه ده او ځو ورځې نوربه ورسره په تکلیف شئ". بینګلې ورته وویل، دا د تکلیف خبره نه ده . په دی وخت کی د هغه ملګرې او خویندې هم راغلې او میرمن بینیټ د ډارسي په لیدود خپلو لوڼو صیفت پیل کړو. ایلزبت د موضوع د بدلولو لپاره ترینه د خپلې ملګرې شارلټ پوښتنه وکړه.

په هغه ماښام د ناستي په تالار کی، الیزبت د ستنې تار سره بوخته شوه خو غوږ یې د نورو خبرو ته نیولې و. ډارسي خپلې خور ته یو لیک لیکلو اود بینګلې خور کیرولین ورسره خبرې کولې.

کیرولین. ستاسوخور به د لیک په لیدو ډیره خوشاله شي. اوتاسو ځومره ژر ژر لیکئ.

ډارسي. زما د لیکلو رفتارسست دې.

کیرولین. څومره ډېرې لیکنې به کوئ، سترې کیږئ نه. خپلې خور ته ولیکئ چې زه د هغې سره لیدو ته لیواله یم.

ډارسي. ستاسو په وېنا ما یو ځلې دا خبره ورته لیکلې ده.

کیرولین. دا قلم راکړئ چې زه درته جوړ کړم. زه ډېرښه قلم جوړومه.

ډارسي. زه خپل قلم پخپله جوړوم. مننه.

کیرولین. تاسو څومره هواره لیکنه کوئ. خپلې خورته ولیکئ چې د موسیقي درسونه یې څنګه روان دي.

ډارسي. اوس په دې پاڼه کې د لیکلو ځای نه دی پاته.

کیرولین. زه به هغه په څو میاشتو کې ووینم. خوحیرانه یم چې تاسو هغې ته تل داسې اوږده او ښکلې لیکونه لیکئ.

ډارسي. لیکونه اوږده وي خو ښکلې نه وي.

کیرولین. زما دا باور دې چې کوم کس اوږده لیکونه لیکي، هغه بد لیک نشي لیکلې.

له ډوډۍ وروسته الیزبت خور ته ورغله او وې لیدل چې هغه اوس له وړاندې ښه وه. دا یې ښکته له ځانه سره بوتله او تولومیرمنویې په لیدو ورته هر کلې وویل. سړي هغه وخت په بله کوټه کې و. کله چې دوي هم تالار ته راغلل نو د کیرولین سترګې د ډارسي لورته کږې شوې. خو ډارسي د جین په لیدو ورته د ښه روغتیا پیرزوینې وړاندې کړې. بینګلې د جین په لیدو بې کچه خوشاله ښکاریدو. هغه تر نیم ساعت په بخاري کې په اور نورې دړې ایښودې چې کوټه د جین لپاره توده وي. بیا دی د جین سره جوخت کښیناستو او پاتې ماښام یې د هغې سره په خبرو تیرکړو.

ایلزبت د تالار له بل ګوټ نه ورته کتل او په زړه کې خوشاله وه. یو چا د قطعو د لوبې خبره وکړه خو کیرولین رد کړه. څو شیبې وړاندې ډارسي ویلي و چې دهغه ددې لوبې نه بد راتلل. ډارسي یو کتاب په ولوستلو بوخت

و او کیرولین هم د هغې کتاب دویم ټوک راواخستواو مخ ته یې ونیولو خو شیبه وروسته به یې سرکوږ کړو او دډارسي دکتاب د پاڼو جاج به یې واخستو. بیایې سر راپورته کړو او وې ویل، کتاب ولوستل څومره ښه کار دې. هغې د ډارسي پام ځان ته د اړولو ډیرې هڅې وکړې خو پاتې راغله. بیاکتاب یې بند کړو او د ورور خبرو ته غوږ شوه چې جین ته یې د نڅا د یو محفل خبره کوله. کیرولین راپاسیده او په کوټه کې وګرځیده. هغې الیزبت ته وویل، کله چې څوک د ډیر وخت لپاره په یو ځای کښیني نو دغسې ګرځیدل ورته ګټه رسوي. ډارسي کتاب بند کړو او سوچ یې وکړو چې د چا د پام اړولو لپاره دا ښه لاره نه وه.

په بل سهار جین او ایلزبت په ګډه یو لیک خپلې مور ته ولیکلو چې دوي کور ته راتلل غواړي او یو اس ګاډې دې ورپسې ولیږي. خو میرمن بینیټ په ګوتو ورځې وشمیرلې او ورته یې ځواب ورواستوو چې د سه شنبې نه وړاندې ګاډې نشي وراستولې. په هغه ورځ د جین د تلو یوه اوونۍ پورا کیده. ایلزبت په دې ځواب خوشاله نه وه ځکه هغه په دې کور کې اوس ډیره ناارامه وه. د بینګلې خویندویو بل سره ددوي په اړه سنګ زنې خبرې کولې. هغې جین ته وویل چې بینګلې ته د ګاډي خواست وکړي، چې دوي خپل کورته ولاړې شي.

کله چې بینګلې خبر شو نو دوي ته یې د ایساریدوویل خو کیرولین ورته هیڅ ست ونکړو. د هغې جین خوښه وه خو ایلزبت نه یې رخه کیده. بینګلې ورته وویل چې دوي تر سبا پورې دې ایسارې شي چې د ګاډي انتظام ورته وکړي. ډارسي چې خبر شو نو د ایلزبت په تلو زړه یې ارامه شو. هغه لیدل چې د کیرولین هغه نه وه خوښه او هر وارې چې ده د ایلزبت په اړه څه ښه خبره وکړه، کیرولین په بدل کې په هغې د ژبې ګوزارکوو. هغه اوس د ایلزبت په اړه د خبرو نه ډډه کوله چې بې ځایه پرې وونه زوریږي.

داتوار په ورځ له سبا نارۍ وروسته ، یواس ګاډې د دواړو خویندو د اوړلو لپاره تیار ولاړ و. کیرولین په خوشالۍ دوي ته په مخه ښه وویل او جین ته یې د بیرته راتګ او لیدو ژمنه ورکړه. ایلزبت کور ته په روانیدو خوشاله وه او له زړه یې بینګلې او دده خویندو ته مننه او کور ودان وویل.

کله چې دواړه خویندې خپل کور ته ورسیدې نو پلار او خویندې یې خوشاله شوې. د ماښام مجلسونو کی هغوي د دواړو خویندو کمې د څو ورځو نه احساس کړو. خو میرمن بینیټ ورته سخت په قهر وه. هغې جین ته وویل چې دومره ژرنه و راتلل پکار چې دبیا ناروغه کیدو خطریې موجود و. په بل سهار د ناری خوړلو پر وخت ښاغلي بینیټ خپلې میرمنې ته وویل، نن د شپې ډوډۍ ښه پخه کړې چې یو میلمه هم راځي. میرمنې ترې وپوښتل چې میلمه څوک و، نو ده وویل، هغه یې نه پیژني. میرمنې ورته وویل، بینګلې خو به نه راځي، اې جین...تا ولې ما ته وونه ویل، کاشکه یو څه مهې په کورکی وې. ښاغلي بینیټ ورته وویل، بینګلې نه دې. دا کس ما په ټول ژوند کی نه دې لیدلی. د هغه لونو ترې پوښتنې پیل کړې او اخر پلار ورته وویل چې یو میاشت کیږي، دده تربور کولن ورته لیک راليږلی و. دا هغه کس دې چې دده له مړینې وروسته به دوي له کوره وباسي، ځکه دی د هغوي وارث و.

میرمنه یې په ژړا شوه او ایلزبت او جین مور ته تسلي ورکړه. پلار یې د کولن لیک ټولو ته ولوستو. په دی کی د یو میرمنې کاترین زکر و چې کولن ته یې د واده مشوره ورکړې وه او هغه دا خپل فرض ګڼله چې لومړې د بینیټ کورته راشي. کولن پادري و او خپل ځان یې ددې وړ ګڼلو چې که هره جینۍ وغواړي له ده سره به واده وکړي.

ماښام د بینیت ټولې کورنۍ په لویه دروازه کولن ته هر کلې وویل. د شپې له ډوډۍ وروسته، کولن د خپلو خبرو پیل د میرمن کاترین په صیفت وکړو. هغه د یوشته من نواب میرمنه وه چې میړه یې مړاو لوې کوریې لرلو. کولن ته یې دوه وارې د ډوډۍ بلنه ورکړې وه او په سیمه کی ډیره معتبره ګڼل کیده . د کولن له خبرو داسی ایسیده چې ددی میرمنې هره خبره یې منله. میرمن بینیټ په دی ډیره خوښ وه او له هغه یې وپوښتل چې دا میرمن اولادونه لري. کولن اوویل، ددی یوه لورده، ډیره ښایسته او هوښیاره وه . خو له بده مرغه تل ناروغه وي. ددی د تعلیم لپاره یو معلم ورته کورکی درسونه ورکوي.

ښاغلې کولن د سبا ناری نه وروسته میرمن بینیټ سره د جین په اړه خبره وکړه چې دده خوښه شوې وه. خوهغې ورته وویل، چې جین د بل چا هم

خوښه وه او دی کولې شي چې ددی دویمی لور ایلزبت سره واده وکړي. خو ددی لپاره به لومړۍ پخپله ورسره خبره وکړي ځکه جینکۍ د مور پلار خبره نه مني.

د بینیټ کشره لور لیډیا اوس هره ورځ به میریټن کلي ته ورتله او یوه خور به ورسره بدرگه وه. هلته یو پوځي ځوان د هر چا د پام وړ گرځیدلې و چې ویکهم نومیدو. لیډیا د خپل ماما د لاری هغه سره معرفي شوې وه او هرماښام به یې د هغه په اړه خبری کولی. د کولن د راتلو نه وروسته میرمن بینیټ غوښتل چې دی د الیزبت سره څه وخت تیر کړي. په بله ورځ دی لور ته امر وکړو چې د لیډیا سره ولاړه شي او کولن هم ځان سره ماما کره بوځي. الیزبت غوښتل چې دلیډیا نوی ملگرې پخپله ووینې چې دکورنۍ تشویش لری کړي.

هغې ته ویکهم یو معقول ځوان ښکاره شو، خو کله چې دوي د ویکهم سره په مخه ښه وکړل نو هم هغه شیبه ډارسي او بینگلې په اسونو سپاره له هغه ځایه تیریدل. دویکهم په لیدو د ډارسي مخ سور شو اوایلزبت ولیدل چې هغه ناارامه ښکاریدو. ویکهم هم یو څه حیرانه او وارخطا و خو هغه خپلی ټوپۍ ته لاس یوړو او د روغبړ اشاره یې وکړه. ایلزبت ولیدل چې ډارسي بې له ځوابه تری تیرشو. د ایلزبت په زړه کی اوس دا خبره پخه شوه چې ډارسي نه یواځې کبرژن کس و بلکه بې ادبه هم وچې له غریبو انسانانو یې کرکه کوله. کور ته په راتگ هغې جین ته دا ټوله کیسه تیره کړه خو هغی هم هڅ نشو وهلې چې ډارسي د ویکهم سره ولې دا چلن وکړو. بیا دواړو تر ډیره وخته د کولن په اړه لگیا وې چې د میرمن کاترین او د هغې د لوې کور صیفتونه یې ډیرکول.

ایلزبت په بله ورځ د لیډیا او کولن سره د ویکهم له خوا د غرمنۍ میلمستیا ته ولاړه اوغوښتل یې چې د ډارسي په اړه تری پوښتنه وکړي خود ډوډۍ پر وخت ویکهم پخپله دا موضوع پیل کړه او له الیزبت یې د ډارسي په اړه وپوښتل. هغې ورته وویل چې هغه ورته کبرژن ښکاري او بیا یې د بینگلې په کورکی د هغه د چلن ورته بیان کړو. ویکهم یو سوړاسولې وکړو او وې ویل، ټول خلک دده مال ته گوري، خو د انسان کریکټر په پیسو نه جوړیږي. هغه سیمه کې یو کس هم د ډارسي په اړه ښه خبره نه کوي.

"ما لږ وخت ورسره تیر کړی دی خو دومره غاورکس مې په ژوند کې نه دی لیدلی." ایلزبت غوښتل چې له هغه د ډارسي په اړه نوری پوښتنې وکړي خو ځان ورته سپک ښکاره شو. ویکهم وویل. "دده پلارډیرښه او زړه سواندې کس واو زما سرپرستي یې کوله. خو د هغه له مړینې وروسته ډارسي په ما پسي راواخیسته او زه یې له کوره وشړلم. دی هیڅ بې هیڅه راسره رخه لري. خداې خبر زه به اوس دی سیمه کې پاتې شم او که نه. "ایلزبت په جوش کې وویل، "ته به ولې ځې، ډارسي دی له دی ځایه ورک شي نو ښه به وي."

ویکهم وویل، "زه دده د پلار احسان منم اود هغه له مخې ورته څه نشم ویلې. ایلزبت د ویکهم په اړه فکر وکړو چې دې څومره نیک او لوړانسان و. ډارسي ته یې په زړه کې نوره کینه راوټوکیده. بیا یې له ویکهم پوښتنه وکړه چې د ډارسي خورڅنګه وه. ویکهم وویل، "هغه له خپل وروړزیات کبرلري. په لندن کې بیل کورکې ژوند کوي او یوه معلمه ورسره اوسیږي چې ددی زدکړو دنده یې پرغاړه ده." دوي ترډیره وخته د ډارسي او دده د خورد غرور په اړه لګیا و. ایلزبت څو شیبې غلې وه خو بیا یې وویل،" زه حیرانه یم چې ډارسي او بینګلې څنګه ملګري شول. هغه خو ډیرښه او اخلاص من سړې دې." ویکهم وویل، "ډارسي له چل ورځې. خپل عیبونه داسی په ښه توګه پټ کړي چې د چا پرې شک نه کیږي."

د میز په بل سرکولن پخپل وارد میرمن کاترین په اړه بیا خبری پیل کړې نو ویکهم په ورو غږ د الیزبت نه پوښتنه وکړه چې ددی او د کولن تر منځ ملګرتیا څونه وه. ایلزبت وخاندل او وې ویل چې نه، کولن دده د پلار تربور واو دوي کره ایسار و. ویکهم هم هغسې په ورو غږ الیزبت ته وویل، دی چې کومه میرمن کاترین یادوي ، هغه د ډارسي د مورسکه خورده. د ایلزبت لپاره دا نوی خبر و. خو له دی هم مهم خبر دا و چې میرمن کاترین غوښتل ډارسي د هغې د لور سره واده وکړي. هغې ته د بینګلې د خورڅیره رایاده شوه چې د ډارسي پام یې ځان ته د اړولوهڅه یې کوله او په دی سوچ ایلزبت موسکۍ شوه. د کولن د خبرو نه هغې دا هڅ وهلې و چې میرمن کاترین یوه کبرژنه ښځه وه او اوس چې خبره شوه چې هغه د ډارسي خاله وه نو په زړه کې یې وویل، بې شکه ټوله کورنۍ کبرژنه ده.

په بله ورځ ایلزبت خپلي خورجین سره دا معلومات شریک کړل خو د جین باورنه کیدو چې ډارسي به دومره بد انسان وي. هغی د بینګلي نه د ډارسي صیفت اوریدلې و او په دی پوهیده چې بینګلي دروغ نه واي. دواړو خویندو تردیره وخته بحث کووخو ایلزبت دا نه منل چې ډارسي ښه سړی و. ددوي بحث د بینګلي او دده د خور په راتګ پاې ته ورسیدو چې د سیمې هغه مهم نڅا د جشن په اړه یې ورته بلنه راوړې وه.

د جشن په ورځ ټولې خویندې د کولن په بدرګه ولاړې. هلته ځو پوځي افسران هم راغلې و او ددوي لباس د هر چا د پام وړ وی. ایلزبت د ویکهم په لټون هری خوا ته کتل خو دې ښکاره نشو. دا شک منه شوه چې ډارسي به ورته څه ویلي وي. وروسته لیډیا ددی پخلې وکړو چې دی یوه ورځ وړاندې ښار ته د یو ضروري کار لپاره تللې و. ایلزبت فکر وکړو چې هغه د ډارسي له کبله دی محفل ته نه و راغلی. کله چې بینګلي د ډارسي سره یو ځاې دوي ته نږدې شونو ایلزبت د روغبړ نه پرته ورته بل هیڅ وونه ویل. هغې خپله ملګرې شارلټ ولیده نو په خبرو ورسره بوخته شوه او کولن یې ورسره معرفي کړو. د ماښام په اوږدو کی یو ځلې ډارسي ناڅاپه د ایلزبت څنګ کی ودریدو.

ډارسي. داسې محفلونه ښه وي چې خلک د یو بل سره پیژني او خبری وکړي.

ایلزبت. هو خو کله کله خبرو ته د چا زړه نه کیږي. ځینې کسان داسی وي چې څوک ورسره خبره نشي کولې.

ډارسي. اوځینې داسی هم وي چې دهغوي سره خبری یو افتخار وي.

ایلزبت. خبرې د هغه چا سره خوند کوي چې احساس ولري.

ډارسي. ستاسو خویندې میریټن ته ځي راځي. هغه بله ورځ تاسو هم هلته تللې وئ.

ایلزبت. هو، زه د خپلي خور لیډیا سره تللې ووم . هغې دویکهم په نوم یوکس سره شناخت پیدا کړې دی. ښاغلې ویکهم دومره شریف سړی دې چې

زمونږ ورسره ملګرتیا پیدا شوه. هغه د خپلو له لاسه زپل شوی دی اویوچا ورسره ډیربد کړي دي.

ډارسي. کله کله انسانان هغه څه چې ښکاري ، نه وي. تاسو د کتابونو سره علاقه لرئ؟

ایلزبت. هو، خوزه هغه کتابونه نه ولولم چې ستاسو خوښ دي. اوس په دی جشن کی زه د کتابونو خبره کول نه غواړم.

ډارسي. ما یو ځلې ستاسو خبره اوریدلې وه چې د چا غلطي په اسانه نه بخښئ. یوڅوک چې مو بدي شي، تل مو بدي شي.

ایلزبت. او هم داسی ده.

ډارسي. داموهم ویل، چې تاسو تعصب نه لرئ.

ایلزبت. زه هیله لرم چې د خلکو په اړه به تعصب نه کووم خو هغه کسان چې د بل په اړه خپل نظر نه بدلوي، متاسفانه یو څه متعصب وي.

ډارسی. زه پوښتنه کولې شم چې ددی خبری نه مو مطلب څه و.

ایلزبت. هیڅ. ما ستاسود شخصیت په اړه دومره متضاد خبری اوریدلي دي چې نه پوهیږم په څه باوروکړم.

ډارسي. زما مشوره به دا وي چې د اوس لپاره زما په اړه څه قضاوت ونکړئ. وخت به درته زما اصل شخصیت وښاي.

په بله ورځ ښاغلي کولن میرمن بینیټ ته وویل چې دې به څو ورځو کی بیرته ولاړشي اوغواړي چې د کویږدنې خبره حتمي کړي. میرمن بینیټ هغه په کتابتون کی کښینولواوایلزبت یې وروواستوله چې ورسره خبری وکړي. کولن د نور کله په شان د میرمن کاترین زکر کوو او اخر تاو راتاو خبرو وروسته یې ایلزبت ته وویل چې دی د هغې سره واده کول غواړي او د هغې مور پلا ر پری راضي دي.

ایلزبت چې دا واوریدل نو په ډیر ادب یې ترې مننه وکړه او وې ویل چې دا ورسره واده نشي کولی. دا له کوټې ووتله نو موریې کولن پسې ولاړه او کله چې د ایلزبت د انکار نه خبره شوه نوشورماشور یې جوړکړو. ایلزبت هم د مورسره شر وکړو. مور ورته په قهر وه او وې ویل چې که کولن سره یې واده ونکړونو دوي به بی کوره شي. خو ایلزبت دا ونه منل او وې ویل، ددی لپاره هغه خپله قرباني نشي ورکولی. موروورته وویل، بل هیڅوک به درسره واده نه کوي او په کور کی به زړه شي . ایلزبت ته دواده لپاره دا دلیل هم غلط ښکاریدو. اخر پلار ته یې وویل چې " ستا په وړاندی دوه لارې دي. ایلزبت، د نن نه ته د خپل مور یا پلار دواړو کی د یو لپاره به بیگانه یې. که د کولن سره دی واده ونکړو،نوستا مور به تا نه ویني. او که دی وکړ نو زه به دی نه وینم." کولن په دی نه پوهیدو چې ایلزبت ولې دده سره واده کول نه غواړي.

د ایلزبت ملگرې شارلټ هم هغه وخت ددوي کورته پیښه وکړه او له دروازې بهرورته لیډیا ټوله کیسه تیره کړه. داچې د ناستي کوټې ته ولاړه نو میرمن بینیټ د لور په اړه گیلې پیل کړې. هغې ته یې وویل چې ایلزبت ناپوهه ده اوبیا یې ورته وویل، تاسودا خبره لا چا ته مه کوئ، زه د کولن سره یو وارې بیا غږیږم. میرمن بینیټ کولن سره د پخلاینې خبرې کولې او ورته یې وویل چې ایلزبت به واده ته راضي کړي. دې تر شنبې ایسار و نو د میرمن بینیټ زړه جوړ و چې ایلزبت به خپل نظر بدل کړي.

په بله ورځ ټولې خویندې میریټن ته ولاړې. لیډیا دویکهم په لیدو ورته د نڅا د محفل خبره وکړه او ترې گیله وکړه چې ولې د جشن په ورځ ورک و. هغه خپل عذر وړاندې کړو چې ده نه غوښتل د ډارسي سره مخ شي او هغه ترې بد احساس وکړي. ایلزبت دده په ښه نیت نوره هم له ده خوښ شوه. ډارسي ته یې بدگوماني زیاته شوه. دوي چې بیرته کور ته راغلې نو د جین لپاره یو لیک راغلی و. دا لیک د بینگلې خورکیرولین ورته لیکلی و. د لیک په ولوستو د جین مخ ژیړ شو خو څه یې وونه ویل او د نورو سره یې عادي خبرې جاري وساتلې. ایلزبت پوهه شوه چې په لیک کی څه بد خبر لیکلی دې. وروسته هغه د جین سره بره د خوب په کوټه کی ولیدل او پوښتنه یې

تری وکړه. جین وویل، بینګلي د خپلي کورنۍ سره ښار ته روان دی. دوي هغه کورپریښودو اوواي چې بیرته به نه راځي.

په دې خبر ایلزبت د خپلي خور خفګان احساسولې شو. دواړه د خپل خوب کوټې کی کښیناستي او هلته ایلزبت ټول لیک پخپله ولوستو. په دی کی د ډارسي د خورزکرهم شوې و چې دوي د هغې لیدو ته لیواله و. د کیرولین لیکنه داسی وه لکه چې هغې نه غوښتل، ورور یې د جین سره وویني. ایلزبت هڅ وهلو چې کیرولین غواړي پخپله د ډارسي ته او د ډارسي خور بینګلې ته واده شي. جین ددی خبری پړه په کیرولین اچوله خو ایلزبت ته پکی د ډارسي لاس ښکاریدو. د هغه پر ضد ددی منفي احساس نورهم ټکنې شو. بیا دواړو خویندوفیصله وکړه چې خپلې مور ته به یواځې دبینګلې د ورتګ معلومات ورکوي.

هغه وخت چې دوي لیک ولوستلو کولن د شارلټ سره خبری کولې او الیزبت خوشاله وه چې یوځوک د میلمه خیال ساتي. ماځیګر محال کولن اعلان وکړو چې دې د شارلټ کورته ورځي او پاتې څو ورځې به هم هلته تیروي. د شارلټ په کور کی د کولن تود هر کلې ووشو او په بله ورځ هغه ددی د مور پلار په رضا د شارلټ سره د واده وړاندیز وکړو. شارلټ سمدلاسه وومنل او د هغې په کور کی ولوله پیدا شوه.

میرمن بینیټ چې خبره شوه نو خپلې لورته نوره هم په قهر وه چې دومره ښه سړې یې د لاسه وتلې و. جین د کیرولین د لیک ځواب وراستولی واو په دی هیله وه چې بیرته به لیک تر لاسه کړي. جین خپل احساسات چا ته نه څرګندول. د کیرولین لیک راورسیدو چې پکی ددوي د لندن د ژوند کیسې وې. هغې ورته دډارسي د لوې کورپه اړه هم لیکلي و او دا چې د ډارسي خورڅومره ښه جینۍ وه. کولن او شارلټ له واده وروسته ولاړل او میرمن بینیت تر څو ورځو د ایلزبت د نصیب ماتم وکړو.

د ژمې په راتګ د میرمن بینیټ ورور‌او وریندار د کرسمس د لمانځنو لپاره ورکره راغلل. دوي وړاندیز وکړو چې جین او ایلزبت دی دوي سره ولاړې شي. د میرمن بینیټ وروړله پوځ تقاعد او پخپلو زمکو یې ښکلې کورجوړکړی و. دواړه خویندې دهغوي سره روانې شوې او په لاره خبری

شوې چې ددوي ماما د ډارسي پلارپيژندلو اومامي يې يو واري د هغوي لوی کورهم ليدلی و. ايلزبت د ماما نه د ويکهم په اړه وپوښتل نوورته يې وويل، چې دې يې ډېر نه پيژني خو په دی خبردې چې د ډارسي سره يې په څه خبره ورانه راغلې وه.

د ماما کورد لندن ښار ته نږدې و او جين غوښتل چې يوه ورځ د بينګلې کور ته ولاړه شي. هغې د خپل ماما د کور په اړه کيرولين ته وليکل او هيله يې وه چې بينګلې به ورپسې راشي يا د راتلو بلنه به ورل ورکړي. خو يوه مياشت همدغسې تيره شوه. ايلزبت د شارلټ له خوا بلن ليک ترلاسه کړو. ايلزبت چې د هغې کور ته ولاړه نو شارلټ يې په ليدو ډيره خوشاله شوه. هغې ته يې وويل، " ما د خپل ميړه د مطالعې ميزاو چوکۍ ددی خونې د کړکۍ سره ايښي دې. ددی لپاره چې کله دې پرې ناست وي نوزه يې مخ ونه وينم." کولن ورته خپل کور او باغ په ډيروياړ ښکاره کول. هغه ايلزبت ته د ميرمن کاترين باغ هم ښکاره کړو چې څنډي يې دده د باغ سره جوختې وې. بيا يې وويل چې راتلونکې يک شنبې دوي د ميرمن کاترين په کور کی د شپې ډوډۍ ميلمستيا ته وربلل شوی و.

د ميرمن کاترين کورد يوې مانۍ په شان واو چار چاپيره ورته ښکلي باغونه و. دننه په لوې تالار کی هغه د خپلې لور سره ناسته وه او اليزبت کتل چې د هغې لور ډيره ژيړه او کمزورې ښکاريده. ميرمن کاترين ټولو ميلمنوسره وارپه واردنوم په اخستلو روغبړوکړو. د هغې مخې ته ټول ميلمانه ډيرمودب ناست و. کولن ورته ښه ډيره چاپلوسي کوله . د ډارسي په راتګ ايلزبت ناارامه شوه خو ښکاره يې نکړل.

په راتلونکو څوورځو کی هغه دکولن او شارلټ سره کله کله د کاترين د کورپه باغونو کی وګرځيده او څو واري يې ډارسي وليدو چې د خپلې ترورله کوره وتلو او يا راتلو. کله کله د هغې په ليدو به ورته موسکې شو اوورسره په ډيره نرمه لهجه خبری کولې. ايلزبت په لومړي ځل د هغه لپاره د کرکی احساس ونکړو. خويوه ورځ چې هغه ورسره خبری اوږدې کړې نو ايلزبت تری پوښتنه وکړه چې ولې يې بينګلې د هغې له خور د جين نه ليری کړی اوويکهم يې له کوره شړلې و.

په بله ورځ سهار ایلزبت د ډارسي له خوا یو اوږد لیک تر لاسه کړو چې پکې لیکلي و. بینګلي ورته ډیرګران دې او هغه یې څو واري وړاندې هم لیدلي چې مین شوې و. نو ځکه ده نه غوښتل چې د جین په شان پاکې او معصومې جینۍ ته څه زیان ورسیږي. هم دا وه چې بینګلې یې هغه کلي او کورپریښودو ته راوهڅوو. که بینګلې او جین ریښتیا د یو بل سره مینه لري او واده کول غواړي نو ډارسي به یې ملاتړ وکړي.

د ویکهم په اړه یې ولیکل چې دې د هغوي په اخور لوې شواو دده پلار ورته په پوځ کې د شامیلیدو زمینه برابره کړه. خو ویکهم دډارسي خورجورجینا چې لا د شپاړسو کالو هم نه وه، بې لارې کړه او نږدې وه چې هغه یې له کوره تښتولې او ورته بدنامي اړولې وې، ډارسي پرې ورپیښ شو او خور یې د ویکهم له لاس نه وژغورله. که ده غوښتلې نو ویکهم ته یې سخته سزا ورکړې وې خو داسې یې ونکړل او ورته یې وویل چې له دې وروسته به د هغوي کورته نه راځي.

ایلزبت د دې لیک په ولوستلو سخته پښیمانه شوه اود ویکهم په اړه یې سوچونه کول چې ددې هم خوښیدو اوغوښتل یې چې ورسره ملګرتیا وکړي. اوس یې د هغه خوږې خبرې یادولې چې دا او خویندې پرې دوکه شوی. هغې غوښتل چې کله ډارسي ووینې نو ترې بخښنه وغواړي خودی لندن ته تللې و. ایلزبت د کولن او شارلټ نه رخصت واخستو او بیرته دماما کور ته ولاړه چې جین ورته بې تابه په انتظار وه. د اوړي په پیل کې بینیت ورپسې ګاډې وروااستوو چې دوه وړې خویندې هم پکې ناستې وی. لیډیا ورته ډیر خبرونه راټول کړي و. ترټولو مهم خبر دا و چې پوځیان د میریټین کلي نه د روانیدو په حال دي. هغې د یو پوځي د میرمنې زکر هم وکړو چې د لیډیا ملګرې شوې وه او لیډیاخپل پلارنه اجازه اخستې وه چې په لاره به د براټین سمندري ښار سیل کوي. د ښه سیل او ډوډۍ خوړلووروسته دوي کورته راورسیدې نومور پلار یې په لیدوخوشاله شول.

لیډیا په بله ورځ غوښتل چې میریټن ته ولاړه شي او ویکهم سره ووینې خوایلزبت ددې مخالفت وکړو. کله چې هغه د جین سره یواځې شوه نوورته یې د ډارسي د لیک په اړه وویل. جین هر څه په صبر واوریدل او څه خفګان یې څرګند نه کړو. دومره یې ورته وویل چې نه ویکهم بد سړی و او

نه ډارسي. په بله ورځ لیډیا غوښتل چې ویکهم ته په مخه ښه ویلو ته ولاړه شي. مور پلار یې مجبوره شول چې د تلو اجازه ورله ورکړي. ایلزبت یې ورسره بدرگه واستوله. د ویکهم په لیدو ایلزبت ورته په کنایه کی وویل چې دا د هغه او د ډارسي له معاملو خبره شوې وه.

په اوړي کی د میرمن بینیت ورور او ورینداربیا راغلل او ایلزبت یې له ځانه سره بوتله. دوي د انگلستان د شمال ځیني سیمې ولیدلې. په لاره دوي یوه لویه مانۍ ولیده او مامي ورته وویل چې هم دا د ډارسي کورو. دوي خپل اس گاډی دننه باغونوته تاو کړو او څو شیبې پکی وگرځیدل. بیا ماما او مامي یې یو ځای د تیرېږ په چوکیو کښیناستل نو یوه خدمت گاره راغله او دوي نه یې د چایواوبو پوښتنه وکړه. هغې د کور او ددی اوسیدونکو په اړه ښه ډیرمعلومات ورکړل او د ویکهم کیسه یې هم هغسې بیان کړه څنگه چې ایلزبت د ډارسي په لیک کی ولوستی وه.

ایلزبت د اوبو لوې جهیل ته ولاړه اوهم هلته ولاړه د مرغابیوننداره یې کوله چې ناڅاپه ډارسي له یوې غاړې نه راښکاره شو. هغه وارخطا شوه خو ورسره یې روغبړوکړو. دوي څو گامه یو ځای واخستل او ایلزبت غوښتل چې د زړه خبره ورته وکړي خو هغې د شرم او خجالت احساس کوو.
ډارسي دوي ته د دننه راتلو وویل او ښې چاې یې ورله ورکړې. دده خورتر هغه وخته لندن نه نه وه راغلی او ایلزبت ورته بلنه ورکړه چې کله هغه راغله نوخورسره ددوي د ماما کور ته راشي.

څو ورځې وروسته یو ښکلې گاډی د ماما کورمخې ته ودریدو. ډارسي د ځانه سره بینگلې هم راوستې و او د هغه په لیدو ددی فکر خپلې خور جین لوري ته کډه وکړه. له گاډي یوه نازکه جینې راښکته شوه چې د ډارسي خورجورجینا وه. ایلزبت په دی حیرانه شوه چې د هغی په اړه ویکهم ولې ویل چې یوه کبر ژنه جینۍ وه. جورجینا د شپاړسو کالو نه د زیات سن نه ښکاریده او هر چا سره یې ډیره په مودبه لهجه خبری کولې. بینگلې د ایلزبت سره په خبرو کی د جین په اړه پوښتنې وکړې او د هغې زړه ډاډه شو چې دی اوس هم د هغې د خور په اړه ښه نظر لري او ددوي کور ته د تللو هوډ یې څرگند کړو. بینگلې د ژمي په پیل کی د نڅا جشن یادوو. له چایو

وروسته ډارسي دوي ټولو ته پخپل کور کی د ډوډۍ د میلمستیا بلنه ورکړه او رخصت شول.

د ډارسي د کورپه میلمستیا کی د بینګلې خویندې هم ورغلې وې. که څه هم کیرولین د الیزبت په لیدو ورته تندې تریوکړو خو ایلزبت پوهیده چې هغې ته اوس د ویرې اړتیا نه وه خو دا احساس یې هم کوو چې کیرولین د هغې هرچلن او خبرې ته ځیروه. کله چې ایلزبت د خپل ماما او مامې سره رخصت شوه نو کیرولین د ډارسي خوا ته راغله.

کیرولین. تاسو پام وکړو، نن سهار ایلزبت څومره ناروغه ښکاریده. له ژمي راهیسې یې رنګ اوختې دې او لمر وهلې ښکاري. مونږ خو هیڅ وونه پیژندله.

ډارسي. هولمریې رنګ تازه کړی دې او دا ځکه چې ټول اوړې هغې سیلونه کول او په لمرکی ګرځیده.

کیرولین. زه په دی جینۍ کی هیڅ ښکلا نه وینم. مخ یې ډیر تنګ او پوزه یې لږه پیته ده. غاښونه یې البته ګوزاره کوي. ښاغلی ډارسي، تا یو وارې ددی د سترګو ستاینه کړی وه، ما ته خو پکې څه خاصه خبره نه ایسي. داسې تیره نظر یې دې چې زما نه خوښیږي. په ځان دومره باورلري چې ته به وایې، رانۍ ده.

ډارسي. هو، هغه بې شکه رانۍ ده. زما په فکر، څومره ښځې چې زه پیژنم، په هغوي کی دا تر ټولو ښایسته ده.

په بله ورځ ایلزبت د سبا ناری نه وړاندې د کورپه باغ کی ګرځیده چې د هغې په نوم دوه لیکونه راغلل. دواړه دجین له خواو. د لومړي لیک متن د ایلزبت لپاره هیښونکې او په دی کی لیکلي و. بیګا شپه ناوخته یو قاصد مونږ ته د ډګرمن فوسټر(د لیډیاخورلڼې میره) له خوا یو لیک راوړو. هغه راته اطلاع راکړی وه چې لیډیا دده د کنډک یو افسرویکهم سره سکاټ لیند ته تللی ده. ویکهم بی له اجازی په پټه روان شوې دی او د پوځ د اصولو نه یې سرغړولی دی. پلار مو لیډیا ته سخت په قهردی اومورمې ضعف

وکړو. لیډیا د څو کرښو یو لیک د فوسټر میرمنې ته پریښې دې چې پکی لیکلي دي، دا پخپله خوښه د ویکهم سره روانه ده.

ایلزبت د جین دویم لیک پرانستوچې د لومړي نه یوه ورځ وروسته لیکل شوي و. په هغی کې لیکلي و چې ډګرمن فوسټر له برایټن نه ددوي کور ته راغلو. هغه اندیښنه ښودله چې په داسی پیښو کی پوځي افسران زیات وخت د خپلی ملګری سره د ګریټنا ګرین په کلي کی واده وکړي. خو ده خبر تر لاسه کړی دی چې ویکهم تر اوسه د لیډیا سره واده نه وکړی او دواړه په یو سراې کی د ښځې او میړه په توګه میشت دي.

ایلزبت وارخطا د ماما خوني ته منډه کړه او هغه ته یې حال وویلو. ماما یې سمدلاسه بهر ولاړو او ایلزبت په یوی کرسی کښیناسته. د هغې په ښو کې دم نه و اود خپل پلار په اړه خواشینې وه. ددوي د کورنۍ بدنامي او د ټولو خویندو په نصیب چا توره لیکه راښکلې وه. په دی وخت کی یوی خدمت ګارې د ډارسي د راتګ خبر ورله ورکړو. ایلزبت بې شیمې ناسته وه او په اوپره زړه یې ورسره روغبړ وکړو. ډارسي تری وپوښتل چې څه شوي و نو د ایلزبت په سترګوکی اوښکې راغلې او د جین د لیک خبره یې ورته وکړه. ډارسي هم هک پک پاته شو او نه پوهیدو چې ایلزبت ته څنګه تسلي ورکړي. ایلزبت وویل، "دا ټوله زما ګناه ده. تا راته د ویکهم په اړه ویلي و خو ما خپله کورنۍ له دی خبره نه کړه او نه مې خپله وړه خور تری وژغورله."

ډارسي غلی و او اخر یې ورته وویل، "زما له وسه چې څه کیږي هغه به درته کووم. زما خورنن ستاسو راتلو ته سترګې په لارده." ایلزبت ورته خواست وکړو چې که دا خبر له نورو پټ وساتي نو ښه به وي. ډارسي له کوره ووتلواو ایلزبت سوچ کوو، اوس به زه دی چرې هم نه وینم. ددوي کورنۍ به بدنامه وي او هیڅوک د یوې بدنامې کورنۍ سره اړیکې ساتل نه غواړي. هغې د لیډیا په اړه اندیښنې لرلی چې له ماشومتوبه د سیل او د میلو شوق یې لرلو خو ایلزبت تل داسې ګڼله چې خور به یې په غلطه لاره ګام نه اږدي.

د ایلزبت ما ما او مامي د سفر انتظام وکړو او ټولو نوکرانو ته یې وویل چې د ایلزبت خورنابېره ناروغه شوې وه او دوي یې پوښتني له ورځي. د ډارسي کورته یې هم دا خبر ورواستولو. په لاره ددی ماما ورته وویل چې که ډگر من فوسټر په ویکهم زور راوړي نو ښاي هغه به د لیډیا سره واده وکړي. خو لومړی به دا معلوموم غواړي چې دوي د سکاټ لینډ نه بلې خوا ته خو نه دی تللي. که دوي په لندن کی و نو بیا امکان شته چې د دواړو واده ترسره شي. ایلزبت خپله اندیښنه وښودله چې ویکهم به داسی جینۍ سره چرې واده نه کوي چې پلار یې شته من نه وي. کله چې ددی مامي پوښتنه وکړه چې ایلزبت ددی هر څه نه څنگه خبره شوه نو هغې ورته د ډارسي دخورکیسه وکړه . بیا یې وویل، ویکهم ډیرو نورو ښځو سره هم ملگرتیا لري خو لیډیا دومره وړه ده چې په دی خبرو نه پوهیږي.

دوي ټوله ورځ او شپه سفر وکړو او په لاره کی یې یواځې د گاډي د اسونو بدلولو او اوبو ډوډۍ ته ایسارکړو. په بله ورځ ماښام دوي د بینیټ کور ته ورسیدل. له دروازی بهر جین ورته ولاړه وه او کله چې ایلزبت تری د لیډیا پوښتنه وکړه نو وې ویل تر اوسه یې درک نه دی معلوم. د هغې پلار هم بیرته نه و راگرځیدلې او مور یې په کټ کی ناروغه پرته وه. کله چې الیزبت بره د مورکوټې ته ولاړه نو هغې د لور پسې ژړا انگوله هم کوله او د هغې د واده خبره یې هم یادوله.

ایلزبت د مور له خبرو په دی اند شوه چې هغه دلور په بدنامۍ دومره خواشینې نه وه څومره چې د هغې واده په اړه یې تلوسه لرله. د هغې ماما د ویکهم په اړه پوښتنې کولې او بیا د لیډیا لیک یې وکتلو چې میرمن فوسټر ته یې لیکلې و. په دی کی هغې خپل ارمان څرگندکړی و چې دا له خپل مین سره واده کول غواړي. څو ورځې واوختې او په دریمه اوونۍ کی دوي دکولن له خوا یو لیک تر لاسه کړو. په دی کی هغه د بینیټ ټوله کورنۍ ملامته کړې وه چې لیډیا یې له لاسه ووتله، او دا چې میرمن کاترین ډیر په قهر ده چې دده د تربور لور ورته دومره لویه بدنامي اړولې وه.

بیا یوه ورځ ښاغلې بینیټ کورته راغلو خو لیډیا یې نه وه موندلی. ده په لندن کی د میرمن بینیټ ورور له خوا یو لیک تر لاسه کړی و چې ایلزبت ته یې ورکړو. په دی کی لیکلي و چې ماما یې لیډیا او ویکهم لیدلي دي، خو دوي

تر اوسه واده نه وکړی. د واده لپاره پینځه زره پونډه ژر تر ژره پکار و. بله دا چې ویکهم زر پونډه پوراوړي هم و. که څه هم ښاغلي بینیټ د پیسو په ورکولو کی زړه نا زړه و خو د لونړو په خواست یې غاړه کیښوده. هغه نه غوښتل چې ټولې پیسې دې په یو وار د لور په لاس کیږدې او ویکهم یې په جواری کی وبایلي. ددی لپاره هغه یو قانوني سند جوړ کړو چې تر مخه یې د کال سل پونډه به لیډیا ته ورکول کیدې.

الیزبت په دی خوښ وه چې خور به یې واده شي خو د هغې د خوشاله ژوند په اړه یې شکونه لرل. هغې د ماما لیک مور ته یوړو او ورته یې ولوستو. د لیډیا د واده په خبرمیرمن بینیټ خوشاله شوه او وې ویل، "تاسو ټولو نه زما دا لور تکړه وه چې د شپاړسو کالو په سن کی یې ځان له میړه ولټوو." جین او الیزبت له شرمه یو بل ته وکتل او موریې د جاموبدلولو ته پاسیده چې خپلوخپلوانو ته د لور د واده خبره وکړي. هغې د میلمستیا او د میلمنو خبرې کولې او دا چې لیډیا او ویکهم به د کور په کومه خونه کی ایساریږي. خو ښاغلي بینیټ ورته په کلکه وویل چې دوي هر چرې تلې شي خو دده په کور کی به نه پاته کیږي. په دی خبره میرمن بینیټ له میړه سره سخت جنګ وکړو او هغه ترې کتابتون ته پناه یوړه.

په بل لیک کی ماما په لندن کی د لیډیا د واده خبر لیکلې و او دا چې دوي به ژرکور ته راشي. څو ورځې نورې ووتلې او یوه ورځ لیډیا او ویکهم په ګاډي کی سپاره کور ته راغلل. د ښاغلي بینیټ نه پرته نورو ټولو ددوي تود هر کلې وکړو. لیډیا ډیره په مینه د ویکهم لاس نیولې واو هر چا ته یې ویل، "وګورئ میړه داسی وي." بیا به کټ کټ په خنداشوه.

میرمن بینیټ. زه څومره خوش بخته یم چې لور او زوم مې ولیدل.

لیډیا. زما درې میاشتې کیږي چې له کوره ووتلم او اوس بیرته د یو واده شوي میرمنې په حیث راوګرځیدم. مورې، ما په لاره ستا یو ګاونډې ولیدونو خپل دست کش مې لیرې کړو او د ګاډي په شیشه مې لاس کیښودو چې هغه زما د واده ګوته وګوري.

میرمن بینیټ. اوس خو به تا ته بل نوم اخلو، میرمن ویکهم.

لیډیا. (خندا) څنګه موري، زما میړه دې خوښ شو. اوس خو زه د ټولو خوېندونه معتبره شوم. بس یو واري چې خپل کور کې ځاې پرځاې شو نو دا دواړه کشرانې ما ته پریږده. ښه ښه میړونه به ورته پیدا کړم. لکه چې ځان ته مې وموندلو.

میرمن بینیټ. کاشکه دا مشرانې دوه هم له تا څه زده کړي.

یوه ورځ ټولې خویندی په باغ کې ناستې وې او د لیډیا خبرو ته یې غوږ نیولې و. هغې په باور وویل، " د ژمي نه وړاندی به ما تاسو ټولو ته ودونه کړي وي". ایلزبت ورته وویل، "ډیره مننه، خوپه کومه طریقه چې تا میړه کړې دې زه هغه لاره غوره نه ګڼم."

هغې ایلزبت ته وویل، ته غواړی چې درته ووایم، زما واده په کومو حالاتو کی ووشو. ایلزبت ورته وویل، په دی موضوع هر څومره لږی خبرې ووشي نو ښه به وي. خو لیډیا خپله خبره جاري وساته. د واده په سهار زه ډیره سخته ویریدم. ماما او مامي دواړو راته ډیر بد رد ویلي و او دوي راسره و. کله چې مونږ کلیسا ته روانیدو نو یوکس زما ماما د څه کار لپاره بوتلو او ما فکر کوو چې که په مونږ ناوخته شو نو واده به نه کیږي. خو ماما مې ژر بیرته راغې. بیا ما چرت وهلو چې که ماما نه وې راغلې نو هم زما واده به شوې وې ځکه ښاغلې ډارسي د ویکهم سره مله و. ایلزبت حیرانه شوه. "ډارسي هلته څه کول؟" لیډیاوارخطا شوه، "دوي خو ما ته ویلي و چې دا خبره به پټه ساتم. ما نه یې قول هم اخستې و. خدایه ! اوس ویکهم ته به څه ځواب وایم."

جین ورته وویل، که دا پټه خبره ده نونور یې مه وایه. مونږ به درنه نوری پوښتنې نه کوو. د ایلزبت لپاره ددی زغمل ګران و او هغه لیرې کښیناسته. وروسته هغې خپلې مامي ته لیک ولیکلو او غوښتنه یې تري وکړه چې د لیډیا د واده ټول حال ورته ولیکي. څو ورځې وروسته د مامي لیک راورسیدو. هغه د باغ په بل ګوټ کی د یوې ونې لاندې کښیناسته او لیک یې ولوستو. په دی کی لیکلي و. "په کومه ورځ چې زه لندن ته راورسیدم نو ښاغلې ډارسي ستا ماما لیدو ته راغلو. دوي تر څو ساعتو ځان له خبری کولې. هغه ستا د خوراو د ویکهم په اړه معلومات راوړي و. ده وویل چې

زمونږ نه یوه ورځ وروسته له خپل کوره ښار ته راغلو او د دواړو لټون یې وکړو. ده یو وارې د لیډیا او څو وارې د ویکهم سره خبرې کړې وې . هغه لیډیا دی ته هڅوله چې دبدنامی د حالت نه دی راووځي او ویکهم نه بیله شي. خولیډیا نه منل. له ویکهم یې وپوښتل چې ولې سمدلاسه یې د لیډیا سره واده ونکړو نو هغه ورته د خپلو پوررونو خبره وکړه. دی هیله من وچې د واده له لاری به ځان ته پیسې وګټي او فکر یې کوو چې ستا پلار ډیر شته من سړی دی. له هغه سره یې د لیدو وخت هم ټاکلې و. خو کله چې ستا ماما ورته دبینیټ مالي حالت بیان کړو او دا چې د هغه میراث به کولن ته رسیږي نوویکهم د هغه له لیدوډډه وکړه. ماما دی له ویکهم سره ولیدل اود پیسو خبره وشوه. ده ټول حال ستا پلار ته په یو لیک کی ولیکلو. خو د ویکهم پور او د واده خرڅ ښاغلي ډارسي ورکړل، نه چې ستا ماما. هغه رانه غوښتنه وکړه چې دا خبره دی پټه وساتو او بیرته خپل کور ته ولاړو. له دی وروسته مونږ لیډیا خپل ځاې ته راوستله او دواده دود مو پرځاې کړو. ښاغلي ډارسي د واده لپاره بیرته راغلو او د میلمستیا ډوډۍ یې هم راسره وخوړه. زه دومره ویلې شم چې ډارسي یو ډیر لوړ انسان اوراباندی ګران دې."

ددی لیک په ولوستلو ایلزبت خپل ځان ډیرارامه احساس کړو. د هغې له سینې یوه لویه تیږه لیرې شوې وه او د ډارسي په اړه یې د خوښي نه پرته بل څه نه لرل. هغې د ویکهم او د ډارسي د شخصیتونو په تضاد غورکوو چې څومره په لږه موده کی دا د دوو انسانانو په پیژندنه کی تیر وتې وه. د چا د قدمونو په ښکالو هغه د خپلو خیالونو نه راووتله. ویکهم د ونې سره ولاړ و اود هغه په لیدو ایلزبت ودریده. ده تری د ډارسي کور ته د تګ په اړه وپوښتل. ایلزبت حال وویلو او دا چې هلته د ډارسي خور یې هم لیدلې وه. ویکهم ورته یو وړوکي کلي نوم یاد کړو چې د هغوي کور ته په لاره و او وې ویل چې دې اوس له پوځ نه ویستل شوې دې او د هغه کلي په وړوکي کلیسا کی به دنده په غاړه واخلي.

د لیډیا او ویکهم دتلونه وروسته د بینیټ په کور کی ژوند بیا عادي حالت ته راغلو. میرمن بینیټ څو ورځې د لور په اړه غږیده او خفه به شوه. یو سهارجین خبرترلاسه کړو چې بینګلې د خپلو خویندو سره د میریټن په کلي

کی ایساردي. هغه ډیره خوشاله ښکاریده او ایلزبت ورته وویل، "ښاي یو ښه خبرتر لاسه کړو." مور یې جین ته وویل، "که هغه زمونږ کور ته راغلو نوته به ورسره ووینې." جین وویل، "زه نه غواړم، تیر کال هم تا په زوره ددوي کورته لیږلې وم ، د هغه خویندې ما نه غواړي." مور ورته وویل،" زه په تا جبر نه کووم خو که راغلل نو رسمي ورسره ووینه."

د بینګلې سره ډارسي هم ددوي کور ته راغلو. میرمن بینیټ د خپلو ټولو لوڼو سره یې هر کلې وکړو. خودهغې ډارسي نه بد راتلل او څو واری یې وربانديې د ژبې ټکونه وکړل. هغه په صبر ددی خبری اوریدې. بینګلې د جین په لیدو ډیرخوشاله ښکاریدو خو هغې له حیا سترګې ټیټې نیولې وې. ایلزبت د خپلې مورپه خبرو ناارامه وه او نه پوهیده چې هغه څنګه له بی ځایه خبرو منع کړي. ددوي د تلو پر محال میرمن بینیټ ورته د ډوډۍ بلنه ورکړه. کله چې دواړه میلمانه له کوره ووتل نو ایلزبت په چرت کی شوه. ډارسي ټول وخت خاموشه و او ایلزبت نه پوهیده چې دې ولې راغلې و.

په بله اوونۍ کی د بینیټ په کور کی ډیر میلمانه راټول و . بینګلې او جین د ډوډۍ په میزڅنګ تر څنګ کښیناستل او ایلزبت هم موقع پیدا کړه چې د ډارسي سره خبری وکړي. یو څو ورځی چې تیرې شوې نو بینګلې یواځې راغلواو ډیر وخت یې د جین سره تیر کړو. له چایو وروسته میرمن بینیټ دوي یواځې پریښودل او بینګلې جین ته د واده وویل. هغې په خندا ورته هو وویل .وروسته بینګلې په کتابتون کی د ښاغلي بینیټ سره ولیدل او د جین سره د واده رسمي اجازه یې واخسته. د کور ټول غړي خبر شول اوهر چا جین ته امبارکي ویله. میرمن بینیټ نه لیډیا هیره شوه او اوس هر چا ته یې ویل چې ددی ترټولو هوښیاره لورجین ده چې دومره شته من سړي سره ودیږي.

له دی خبروروسته جین او ایلزبت د یو بل سره زړه خواله وکړه نو جین ورته وویل، تیر کال چې مونږ لندن ته تللي و نو بینګلې هیڅ خبرنه شو. ما کیرولین خبره کړی وه خو هغې وررورته وونه ویل. هغې نه غوښتل چې ورور یې خبر شي او له ما سره ووینې. هغې خپل پورا وس وکړو چې مونږ دواړه له یو بل لیرې وساتي او ښاي ډارسي ته یې هم لمسون کړی و. ایلزبت

ورته وویل، ښه ده چې بینګلې پوهه شو او ښاي له تا سره یې ریښتوني مینه لرله ځکه خو د دومره مودی په تیریدودی بیرته راغې.

د بینګلې او د جین د واده خبرژرددوي له کلي میریټن ته کډه وکړه. یو سهار د بینیټ دکورنی غړي د سبا ناری نه وروسته په لوې تالار کی ناست و. بینګلې هم هلته او ښاغلي بینیت په کتابتون کی و. بهر د اسونو د یو ګاډي د ودریدو غږ واوریدل شوخو د یو میلمه د راتګ هیله نه وه اوجینکوله کړکی وکتل چې داسې ناڅاپه به چا پیښه کړي وي. بهر یو ښکلې سپین ګاډې چې دوه اسونه یې ښه چاغ او تازه ښکاریدل ولاړ و. ددی ګاډي د چلوونکو او د یو خدمتګار لباس دوي ته نااشا ښکاره شو. ټولو ګوته په خله دی شاندار ګاډي ته کتل چې څوک به پکې راغلي وي. ددوي دربان وړاندې شو او لږه شیبه وروسته یې د کور په دروازه د میرمن کاترین د راتګ اعلان وکړو. بینګلې او جین نه غوښتل چې هلته پاته شي نود باغ له دروازې بهر ووتل.

میرمن کاترین ډیر په کبرلوې تالار ته رادننه شوه او څو شیبې یې ددوي د دیوالونو او شیانو جاج اخستو. ایلزبت او ددی خویندو ورته هر کلې وویل او میرمن بینیټ ورته د کولن په شان د چاپلوسۍ یو څو جملو وروسته د کښیناستو وویل. هغې په ولاړه ایلزبت ته وویل چې ددوي د کورباغ ډیر وړوکی و او د ناستي کوټه خو یې لا وړه وه. ایلزبت ترینه د کولن او د شارلټ پوښتنه وکړه او هیله یې لرله چې د هغوي له خوا به یو لیک ورته ورکړي. خو داسی ونشول. میرمن بینیټ ورته د چایو اوبو وویل خو هغې انکار وکړواو ایلزبت ته یې وویل، ستاسو د کورڅنګ ته د ګلابو یوه وړه باغچه ده، زه غواړم چې هغه ووینم. ایلزبت له بره کوټې خپل شال او وړه چترۍ راواخستل او میرمن کاترین یې بهربدرګه کړه. هغې ولیدل چې په ښکلي ګاډي کی دننه یوه خدمت ګاره ناسته وه. د میرمن کاترین چلن د ایلزبت لپاره د منلو وړنه واو هوډ یې وکړو چې پخپله به ورسره هیڅ خبره ونکړي. هغه د ډارسي ترور وي که هر څوک، داسی د چا په کور کی نوروته ټیت کتل ناروا کار و. کله چې دوي د ګلابو باغچې ته ورغلې نومیرمن کاترین خبری پیل کړی.

کاترین. ته پوهیږې چې زه ولې ستاسو کور ته راغلم؟

ایلزبت. نه میرمن کاترین، زه نه یم خبر.

کاترین. (په قهر) ته باید په دی وپوهیږې چې ما سره څوک چل ول نشي کولې. زه هره خبره په زغرده کووم. ما ته یو خبر رارسیدلې دې چې زما خوریې ډارسي تا سره واده کول غواړي خو راته یو ناممکنه کاربښکاري. زه په دی باور نه لرم خوته راته حقیقت ووایه.

ایلزبت. چې ستاسو باور نه دې نو ولې مو ددی اوږد سفر زحمت وویستو. ستاسو په راتګ خو ددی خبری تاید کیږي.

کاترین. نو ته خبره نه یې چې زمونږ په سیمه کی هری خوا ته دا خبر ډنډوره شوی دی. ته ووایه چې زما خوریې درته د واده ویلې دي او که نه؟

ایلزبت. تاسو پخپله وویل چې دا ناممکنه کار دی.

کاترین. ګوره، صفا راته ووایه چې هغه درته د واده رسمي خبره کړی ده که نه.

ایلزبت. که یې کړی وي نو زه یې درته نه وایم.

کاترین. ای جینۍ ته خبره یې چې زه څوک یم او ته له چا سره مخاطب یې. هیڅوک ما سره په دی لهجه د خبرو جرات نشي کولې.

ایلزبت. ما سره هم تر اوسه چا په دی غږ خبری نه وې کړې.

کاترین. زه یوه خبره درته سپینه کووم. ستا که هر څه پلان وي.، دډارسي کویږدنه زما د لور سره شوی ده. ما او خور مې ډیر پخوا دا فیصله کړی وه.

ایلزبت. که داسی ده نو بیا خو به ستا خوریې چیرې هم ما ته د واده وونه واي.

کاترین. ددوي د کویژدنې خبره مونږ چا ته نه ده کړی او نه غواړو چې د یوې ټیټې کورنۍ جینۍ دې زمونږ په لوړی کورنۍ کی کښیني. که ستاأو ډارسي تر منځ څه خبره شوې ده نو هغه ته انکار وکړه.

ایلزبت. زه داسی نشم کولی.

کاترین. ته ډیره متکوراو بی شرمه پیغله یې. زه به درته دومره ووایم چې ترنن پوری ما ته چا انکار نه دی کړی. زه چې څه غواړم، هغه تر لاسه کووم. ته زمونږ سیاله نه یې.

ایلزبت. ستا خوریې یو شریف سړی دی او زه د یو شریف سړي لور یم. په دی توګه مونږ دواړه د یو بل سیال یو.

کاترین. دا خبره سمه ده چې ستا پلار یو شریف سړی دی، خو مور دی څوک ده، ماما، او نورخپلوان؟ ته فکر کوی چې زه ددوي له حالت بی خبره یم. ستا کورنۍ به زمونږ د لوړی کورنۍ لپاره د شرم وړ وګرځي. ستا د پلار تربورزما نوکر دی او ستا خور د یو هلک پسې تښتیدلې وه.

ایلزبت. زما خپلوان که هر څوک دي، ستا خوریې که ورباندی اعتراض نه لري نو ستا لپاره دا خبره بی مانا ده.

کاترین. ته ما سره یو لوزوکړه چې که زما خوریې درته د واده وویل نو ته به انکار وکړی. که داسی دی ونکړل نو ستا او د کورنۍ لپاره به دی ښه نه وي.

ایلزبت. (په قهر) زه داسی لوز نشم کولې. ته پوه شه او ستا خوریې. مهرباني وکړه ما ته ګواښونه مه کوه او زه په دی موضوع نورهیڅ خبره کول نه غواړم. تا زمونږ سپکاوې ښه ډیر وکړو اوس بس کړه چې زه درنه کورته ځم.

ایلزبت ډیر په قهرله باغه ووتله خو میرمن کاترین ورپسې روانه وه او بد رد یې ویل، تر څو خپل ګاډي ته ورسیده نوهم هغسی یې په تونده لهجه ګاډي وان ته د تلو امر وکړو. میرمن بینیټ چې لور ولیده نو تری وپوښتل چې

دومره درنې میلمنې ته یې د چایو ست ونکړو. ایلزبت ورته وویل، هغه په تادۍ کی وه. مور ته یې د خپلو خبروپه اړه هیڅ وونه ویل او خپلې کوټې ته ولاړه. په بل سهارښاغلي بینیټ ایلزبت کتابتون ته راوبلله اویو لیک یې ورښکاره کړو چې په هغه سهار راغلی و. دا د کولن له خوا راغلې واو پکی لیکلي و چې میرمن کاترین نه غواړي چې د بینیټ کورنۍ سره خیښي وکړي. ایلزبت خپل پلار ته پرونۍ کیسه تیره کړه نو هغه وخاندل.

په هغه ماځیګر ډارسي دایلزبت سره خبرو لپاره راغلواودواړه باغ ته ورغلل. هغې له ډارسي پوښتنه وکړه چې ولې یې د لیډیا او د ویکهم د واده لپاره یې دومره پیسې ورکړی وې. ډارسي وویل، ما داسی فکر کوو چې خپله خورمی له ویکهم خلاصه کړه خو د هغه د کړو وړو مسولیت زما و. لیډیا هم زما د خور په شان ده اونه می غوښتل چې هغه بدنامه شي نو ځکه می دا کار وکړو. ایلزبت ورته مننه وکړه خو د شرم احساس یې کوو چې د هغه د ترور سره یې سختی خبری کړی وې.

دوي یو ځاې ودریدل نو ډارسي ورته د واده وویل. ایلزبت ته د میرمن کاترین خبری ورپه زړه شوې. ډارسي ددوي له ملاقات خبر شوی واو ایلزبت ته یې ډاډ ورکړو چې دده په فیصله کی څوک مداخله نشي کولې . هغه ورته وویل چې تیر کال کله چې ایلزبت یې د بینګلې کورکی ولیده نو هم هغه وخت یې خوښه شوی وه. ایلزبت ورته خپل احساسات څرګند کړل چې هغه وخت ده ته ډارسي یو کبر ژن کس ښکاره شوی و. ډارسي وویل، زه په کور کی د یواځې ماشوم په توګه لوې شوې یم او د خلکو سره د خبرو په چل نه پوهیږم. ښاي زما په شخصیت کی دا نیمګړتیا وي. زه ستا د مورپه چلن ناهیلې شوم اوبینګلې ته مې وویل چې له دی ځایه پښې وباسه. خو وروسته چې تا د جین د احساساتو خبره وکړه نو پښیمانه شوم او بینګلې ته مې وویل چې که د جین سره مینه لري نو سمدلاسه دی ورسره د واده خبره وکړي. دا احساس مې کولی شو چې ته له ما کرکه کوی.

ایلزبت وخاندل، دکرکی احساس راکی وزیږیدو خو هدف یې ستا شخصیت نه بلکه ستا کبرو، ځکه چې زما کبر ژن خلک نه خوښیږي. هغې د بینګلې د خورکیرولین خبره وکړه چې ده پسې وه. ډارسي وویل، هغه راته مهمه نه ده، مهمه دا ده چې ته زما په خور جورجینا ډیره ګرانه یې او هغه ورځې

شميري چې کله به تا سره بيا ووينې. دوي چې بيرته کور ته راغلل نو ډارسي د ښاغلي بينيټ سره د ليدو خواست وکړو. بيا هم هغه کتابتون کی چې څو ورځې د مخه پکی بينګلې د جين سره د واده خواست کړی و، ډارسي تری د ايلزبت لاس وغوښتو.

د پسرلي په يو ښکلې سهار دميريټن کلي په کليسا کی د دوو ودونو لپاره ميلمانه راټول و. جين او ايلزبت د خپل پلار لاس نيولې راغلې او پادري دبينګلې او ډارسي سره ددوي د واده مراسم پر ځای کړل. ميرمن بينيټ خپل ځان د نړۍ تر ټولو خوش بخته مورګڼلو او ټولو ښځو ته يې هم يوه خبره کوله چې په دريو مياشتو کی درې لونه يې واده شوې. د کليسا نه بهردوه اس ګاډي تيار ولاړ و او کله چې ناويانې او شاه ځلمې را بهر شول نوميلمنو پری ګلونه وشيندل. د پاکی مينې په بري ټول خوشاله و.

پای

Chi Kum day

Listen to a literary

Download from:aghalibrary.com